

Konstytucja Hiszpanii

Konstytucja Hiszpanii

z dnia 27 grudnia 1978 r. wraz z ostatnią zmianą z 27 sierpnia 1992 r. [1]

Spis

treści:

Preambuła

Tytuł			wstępny		(art.1-9)
Tytuł	I	(art.9-55)	O podstawowych	prawach i	obowiązках
Tytuł		II	(art.56-65)	O	koronie
Tytuł		III	(art.66-96)	O Korteżach	Generalnych
Tytuł		IV	(art.97-107)	O Rządzie i	administracji
Tytuł	V	(art.108-116)	O stosunkach między Rządem a Korteżami		Generalnymi
Tytuł		VI	(art.117-127)	O władzy	sądowniczej
Tytuł		VII	(art.127-136)	Gospodarka i	finanse
Tytuł		VIII	(art.137-158)	O organizacji terytorialnej	Państwa
Tytuł		IX	(art.159-165)	O Trybunale	Konstytucyjnym
Tytuł		X	(art.166-169)	O reformie	konstytucyjnej

Postanowienia

uzupełniające

Postanowienia

przechodnie

Postanowienia

derogacyjne

Postanowienia końcowe

Don Juan Carlos I, Król Hiszpanii, do wszystkich, którzy niniejsze ujrzą i zrozumieją. Wiedziecie: że Korteży aprobowaly, a lud hiszpański potwierdził następującą Konstytucję:

Preambuła

Naród hiszpański, kierując się pragnieniem ustanowienia sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa oraz pomnożenia dobra tych, którzy go stanowią, i czyniąc użytek ze swej suwerenności, oznajmia swą wolę: Zapewnienia demokratycznego współzycia w ramach Konstytucji i ustaw, zgodnie ze sprawiedliwym ładem ekonomicznym i społecznym. Umocnienia państwa prawnego zapewniającego rządu ustawy jako wyraz woli ludu. Ochrony wszystkich Hiszpanów w zakresie realizacji praw człowieka oraz pielęgnowania ich kultur i tradycji, języków i instytucji. Rozwijania postępu kulturalnego i gospodarczego w celu zapewnienia wszystkim godnego życia.

Ustanowienia dojrzałego demokratycznego społeczeństwa oraz Współdziałania na rzecz umocnienia pokojowych stosunków i efektywnej współpracy między wszystkimi ludami Ziemi.

Dlatego też, Korteży aprobowują a lud hiszpański potwierdza następującą konstytucję:

Tytuł wstępny

Artykuł 1

Hiszpania konstytuuje się w postaci społecznego i demokratycznego państwa prawnego, które chroni jako najwyższe wartości swego porządku prawnego wolność, sprawiedliwość, równość i pluralizm polityczny. Suwerenność narodowa spoczywa w ludzie hiszpańskim, z którego wypływają władze państwa. Formą polityczną państwa hiszpańskiego jest monarchia parlamentarna.

Artykuł 9

Obywatele i władze publiczne podlegają Konstytucji i pozostałym przepisom prawnym. Do władz publicznych należy kształtowanie warunków niezbędnych dla urzeczywistnienia i zapewnienia skuteczności wolności i równości jednostki oraz grup, w skład których ona wchodzi, a także usuwanie przeszkód, które by uniemożliwiły lub utrudniły ich pełną realizację oraz ułatwienie uczestnictwa wszystkich obywateli w życiu politycznym, ekonomicznym, kulturalnym i społecznym. Konstytucja gwarantuje zasadę legalności, hierarchię i jawność norm, niedziałanie wstecz przepisów karnych niekorzystnych dla praw jednostki lub je ograniczających, bezpieczeństwo prawne, odpowiedzialność i zakaz samowoli władz publicznych.

Tytuł

O podstawowych prawach i obowiązkach

I

Artykuł 10

Godność jednostki, przynależne jej nienaruszalne prawa, swobodny rozwój osobowości, poszanowanie ustawy oraz praw pozostałych jednostek stanowią podstawę ładu publicznego i pokoju socjalnego.

Normy odnoszące się do praw podstawowych i do wolności, które Konstytucja uznaje, są interpretowane zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka oraz ratyfikowanymi przez Hiszpanię traktatami i umowami międzynarodowymi dotyczącymi tych spraw.

Rozdział

drugi

Prawa i wolności

Artykuł 14

Hiszpanie są równi wobec prawa. Niedopuszczalna jest wszelka dyskryminacja z powodu pochodzenia, rasy, płci, religii, poglądów albo jakichkolwiek innych osobistych lub społecznych warunków lub okoliczności.

Sekcja

1

O prawach podstawowych i wolnościach publicznych

Artykuł 16

Zapewnia się jednostkom i wspólnotom wolność w sferze ideologii, religii i kultu. Korzystanie z tych wolności podlega tylko takim ograniczeniom, jakie są konieczne dla utrzymania ładu publicznego chronionego przez ustawę. Nikt nie może być zobowiązany do składania oświadczeń co do swej ideologii, religii lub swych przekonań.

Żadne wyznanie nie ma charakteru państwowego. Władze publiczne uwzględniają przekonania religijne społeczeństwa hiszpańskiego i utrzymują wynikające z tego stosunki współpracy z Kościołem Katolickim i pozostałymi wyznaniami.

Artykuł 20

Uznaje się i poddaje ochronie prawo: do swobodnego wyrażania i rozpowszechniania myśli, idei i opinii za pomocą słowa, pisma lub jakiegokolwiek innego środka przekazu. do działalności i twórczości literackiej, artystycznej, naukowej i technicznej. do wolności nauczania. do swobodnego przekazywania i otrzymywania prawdziwej informacji za pomocą jakiegokolwiek środka rozpowszechniania. Ustawa określi prawo do sprzeciwu ze względów sumienia i do tajemnicy zawodowej w zakresie korzystania z tych wolności. Wykonywanie tych praw nie może być ograniczone przez jakiegokolwiek rodzaju uprzednią cenzurę.

Ustawa określi organizację i kontrolę parlamentarną środków masowego przekazu podlegających państwu lub jakiegokolwiek instytucji publicznej oraz zapewni dostęp do tych środków znaczącym grupom społecznym i politycznym, uwzględniając pluralizm społeczeństwa i różnorodność języków Hiszpanii. Granicę tych wolności stanowi poszanowanie praw wymienionych w niniejszym tytule, przepisy ustaw rozwijających go, a szczególnie prawo do czci, prywatności, własnego wizerunku oraz do ochrony młodzieży i dzieci. Zajęcie publikacji, zapisów dźwiękowych i innych środków informacji może nastąpić jedynie na mocy postanowienia sądu.

Artykuł 27

Wszyscy mają prawo do nauki. Uznaje się wolność nauczania. Celem kształcenia jest pełny rozwój osobowości człowieka, przy poszanowaniu demokratycznych zasad współżycia oraz podstawowych praw i wolności. Władze publiczne zapewniają przynależne rodzicom prawo, aby ich dzieci otrzymały wychowanie religijne i moralne, zgodnie z ich własnymi przekonaniem. Nauczanie podstawowe jest obowiązkowe i bezpłatne. (..)

Rozdział

czwarty

O gwarancjach wolności i praw podstawowych

Artykuł 53

Prawa i wolności wymienione w rozdziale drugim niniejszego tytułu wiążą wszystkie władze publiczne. Tylko w drodze ustawy, która w każdym wypadku powinna uszanować ich zasadniczą treść, może być regulowane wykonywanie tych praw i wolności. Podlegają one ochronie zgodnie z postanowieniami art. 161 ust. 1 litera a). Dowolny obywatel może wyjednać ochronę wolności i praw wymienionych w art. 14 oraz sekcji 1 rozdziału drugiego, przed sądami powszechnymi w postępowaniu posiadającym pierwszeństwo i uproszczonym, a także, w określonym wypadku, w drodze skargi o ochronę praw [2] przed Trybunałem Konstytucyjnym. Ta ostatnia skarga ma zastosowanie do sprzeciwu ze względów sumienia, uznanego w art. 30. Uznanie, poszanowanie i ochrona zasad proklamowanych w rozdziale trzecim określa treść ustawodawstwa, praktyki sądowej i działalności władz publicznych. Na zasady te można powoływać się tylko przed powszechnym wymiarem sprawiedliwości, zgodnie z postanowieniami ustaw, które je rozwijają.

Rozdział

piąty

O zawieszeniu praw i wolności

Artykuł 55

Prawa wymienione w art. 17, 18 ust. 2 i 3, art. 19, 20 ust. 1 litera a), d) i ust. 5, art. 21, 28 ust. 2 oraz art. 37 ust. 2 mogą być zawieszane w razie ogłoszenia stanu wyjątkowego lub stanu oblężenia w granicach przewidzianych w Konstytucji. Ogłoszenie stanu wyjątkowego nie pociąga za sobą zawieszenia ust. 3 art. 17. Ustawa organiczna może określić formę i wypadki, w których w drodze aktu indywidualnego i przy niezbędnym udziale sądu oraz pod odpowiednią kontrolą parlamentarną, prawa wymienione w art. 17 ust. 2 oraz art. 18 ust. 2 i 3 mogą być zawieszane w stosunku do określonych osób w związku z prowadzonym śledztwem dotyczącym działalności uzbrojonych band lub elementów terrorystycznych. Nieusprawiedliwione lub samowolne sięgnięcie po uprawnienia przyznane w wymienionej ustawie organicznej, jako pogwałcenie praw i wolności uznanych przez ustawy, pociąga za sobą odpowiedzialność karną.

Rozdział

drugi

O opracowywaniu ustaw

Artykuł 81

Ustawami organicznymi są ustawy rozwijające prawa podstawowe i wolności publiczne, aprobujące statuty o autonomii i powszechny system wyborczy oraz pozostałe takie ustawy przewidziane w Konstytucji. Dla uchwalenia, zmiany lub uchylenia ustaw organicznych jest wymagana bezwzględna większość Kongresu w głosowaniu końcowym nad całością projektu. (..)

Polecam wszystkim Hiszpanom, osobom prywatnym i władzom, aby przestrzegali i zapewniali przestrzeganie niniejszej Konstytucji jako normy zasadniczej Państwa.

Pałac Korteżów, dwudziestego siódmego grudnia tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego ósmego.

Juan Carlos I

*Prezydent Korteżów: Antonio Hernández Gil
Przewodniczący Kongresu Deputowanych: Fernando Álvarez de Miranda y Torres
Przewodniczący Senatu: Antonio Fontán Pérez*

Polecam zamieszczenie tekstu urzędowego Konstytucji w „Boletín Oficial del Estado”, dla jej wejścia zgodnie z prawem oraz jego ogłoszenia zarazem w pozostałych językach Hiszpanii.

Madrid, Pałac Moncloa, dwudziestego ósmego grudnia tysiąc dziewięćset siedemdziesiątego ósmego.

Przewodniczący Rządu: Adolfo Suárez González

Przypisy:

[1] Konstytucja Hiszpanii z 27 grudnia 1978. Warszawa, Wydawnictwo Sejmowe, 1993. Tekst wraz z ostatnią zmianą z 27 sierpnia 1992 r. Podstawę przekładu stanowił tekst konstytucji w języku hiszpańskim opublikowany w dzienniku urzędowym "Boletín Oficial del Estado" nr 311 z 29 XII 1978 r., uwzględniający zmianę z 27 sierpnia 1992 r. ogłoszoną tamże w nr 207 z 28 sierpnia 1992 r.

[2] W oryginale: "recurso de amparo".

(Publikacja: 23-07-2002 Ostatnia zmiana: 08-11-2003)

Oryginał.. (<http://www.racionalista.pl/kk.php/s,1359>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.
Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racionalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racionalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl